

Erhvervsstyrelsen

Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

Carl Jacobsens Vej 35
2500 København

*Sendt pr. e-mail til FDI-screening@erst.dk, viosha@erst.dk, birhan@erst.dk,
kaal@kfst.dk og skms@kfst.dk*

Vesterbrogade 32
1620 København V

Telefon 33 43 70 00
mail@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

Dok.nr. D-2023-012259

29. marts 2023

**Høringssvar vedr. udkast til lov om ændring af
investeringscreeningsloven og af lov om Klagenævnet for Udbud**

Dette høringssvar er udarbejdet i samarbejde med Danske Advokaters fagudvalg for konkurrenceret og fagudvalg for selskabs- og finansieringsret.

Overordnede bemærkninger

Danske Advokater har naturligvis forståelse for, at der under den nuværende sikkerhedspolitiske situation kan være et behov for at styrke kontrollen med den danske infrastruktur.

Danske Advokater er dog samtidig af den opfattelse, at lovforslaget på flere punkter er mere vidtrækkende, end hvad de bagvedliggende formål tilsiger. Lovforslaget bør efter Danske Advokaters opfattelse i flere henseender justeres eller præciseres med henblik på dels at undgå et stort antal overflødige ansøgninger, dels at forbedre retssikkerheden for de (mange) aktører, såvel offentlige som private, der kan blive omfattet eller berørt af reglerne om screening på baggrund af det foreliggende lovforslag.

De danske advokatvirksomheder, der bistår klienter med håndtering af FDI-relaterede forhold, oplever således, at der allerede med den eksisterende lovgivning er en høj grad af usikkerhed forbundet med lovens nærmere anvendelsesområde. Danske Advokater vurderer, at denne usikkerhed ikke imødekommes på tilstrækkelig vis af det foreliggende lovforslag, og at den tværtimod kun udvides til at ramme yderligere aktører, herunder særligt ordregivere og deltagere i offentlige udbud af kontrakter om kritisk infrastruktur.

Danske Advokaters vil særligt fremhæve følgende tre bemærkninger:

1. Danske Advokater foreslår, at der sikres mere klarhed i forhold til, hvornår en kontrakt nærmere ”vedrører kritisk infrastruktur” og således er underlagt et krav om forudgående tilladelse. Dette kan være ved en nærmere fastlæggelse af retningslinjer eller kriterier i forhold til vurderingen, ved at Erhvervsstyrelsen publicerer (eventuelt i anonymiseret form) sine afgørelser i relation til ansøgninger og/eller ved en (udvidet) mulighed for præ-screening af offentlige kontrakter. Allerede i den eksisterende lovgivning er det for mange kontrakter inden for de berørte sektorer særdeles vanskeligt at udelukke, at kontrakten ”vedrører kritisk infrastruktur”, og Danske Advokater forudser, at udvidelsen af anvendelsesområdet som foreslået i lovforslaget vil føre til et unødigt stort antal ansøgninger om tilladelse og dermed unødigt ressourceforbrug hos såvel Erhvervsstyrelsen, private virksomheder, offentlige ordregivere og deltagere i offentlige udbudsprocedurer.
2. Danske Advokater vurderer, at der er behov for nærmere klarhed i forhold til udstrækningen af forpligtelsen til at afvente Erhvervsstyrelsens godkendelse, forinden der kan indgås ”endelig offentlig kontrakt”. Det ses ikke med lovforslaget at være nærmere defineret, hvornår en offentlig kontrakt er ”endelig”, herunder om der i et eller andet omfang kan indgås betingede kontrakter. Det er desuden uklart, om der er tale om en fuldstændig standstill-forpligtelse, der afskærer enhver indledende dialog mv. med den vindende tilbudsgiver om kontrakten, eller om der vil være mulighed for at iværksætte visse forberedelseshandlinger i relation til kontrakten, så længe aftaleparten ikke får relevant indflydelse på den kritiske infrastruktur, forinden Erhvervsstyrelsens godkendelse foreligger.
3. I forhold til det foreslåede sagsbehandlingsregime foreslås ordningen tilpasset, så den i højere grad ligner den ordningen, der kendes (og er velafprøvet) inden for fusionskontrolområdet. Den nuværende foreslåede ordning med faseopdelt sagsbehandling mangler gennemsigtighed over reelle sagsbehandlingstider for behandling af ansøgninger/anmeldelser ved Erhvervsstyrelsen og mangler konsekvenser for styrelsens manglende overholdelse af frister. Danske Advokater foreslår, at det ligesom inden for fusionsområdet bør føre til en automatisk tilladelse eller godkendelse, hvis Erhvervsstyrelsen ikke inden for fase 1 (45 kalenderdage) har meddelt, at der er grundlag for at indlede fase 2. Hvis fase 2 indledes, bør fristen (125 kalenderdage) regnes fra meddelelsen af indledning af fase 2. Endvidere bør der fastsættes klare regler for fristforlængelser i tilfælde af tilsagn, f.eks. tilsvarende konkurrencelovens regler.

Generelle bemærkninger

Anvendelsesområdet for nyt kapitel 2 a om screening af det offentliges aftaleparter

Lovforslagets § 1, nr. 6, indebærer, at der i investerings screeningsloven indsættes et nyt kapitel 2 a, som stiller krav om forudgående tilladelse for enhver aftalepart, der har til hensigt at indgå en offentlig kontrakt vedrørende kritisk infrastruktur med en ordregiver.

Som lovforslaget foreligger, vil ordningen (på sigt) komme til potentielt at omfatte et meget bredt spektrum af kontrakter, der indgås af det offentlige. Der er således tale om en meget markant udvidelse set i forhold til de eksisterende regler, der kan give anledning til store praktiske udfordringer for offentlige ordregiveres tilrettelæggelse og gennemførelse af indkøbs- og udbudsprocedurer (inden for de relevante sektorer).

"Vedrørende kritisk infrastruktur"

Lovforslaget indeholder ikke nogen nærmere afgrænsning af, hvilke kontrakter der vil være omfattet af ordningen. Dette ses i henhold til lovbemærkningerne også at være tiltænkt, idet der dog er indeholdt en bemyndigelsesbestemmelse til at undtage visse kontrakter mv. Fra lovens eventuelle ikrafttrædelse vil enhver kontrakt uanset art og omfang imidlertid være omfattet, alene forudsat at kontrakten "vedrører kritisk infrastruktur". Det gælder dermed også for kontrakter under tærskelværdierne for udbud.

Det følger af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6, at en kontrakt vil "vedrøre" kritisk infrastruktur, hvis *"kontrakten giver mulighed for at påvirke etableringen eller driften af kritisk infrastruktur eller give en sikkerhedstruende indsigt i den kritiske infrastruktur"*.

Lovforslaget indebærer ikke nogen ændring i definitionen af kritisk infrastruktur, der dermed fortsat vil følge af Anvendelsesbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1491 af 25. juni 2021). Infrastruktur vurderes ifølge Anvendelsesbekendtgørelsens § 11 at være kritisk, hvis den er nødvendig for at opretholde eller genoprette samfundsvigtige funktioner inden for 11 nærmere definerede sektorer. Mange, formentlig langt størstedelen, af "ordregivere" omfattet af den foreslåede ordning i kapitel 2 a vil have aktiviteter inden for kritisk infrastruktur, jf. Anvendelsesbekendtgørelsens § 11, stk. 3.

De danske advokatvirksomheder, der bistår klienter med FDI-relaterede forhold, oplever, at der allerede i dag er en betydelig uklarhed i forhold til lovens anvendelsesområde, herunder hvornår der foreligger kritisk infrastruktur omfattet af reguleringen. Dette beror på den særdeles brede og vage definition af begrebet, på den sparsomme vejledning herom i Anvendelsesbekendtgørelsen og på den omstændighed, at Erhvervsstyrelsen ikke offentliggør sine afgørelser i medfør af loven.

Den manglende klarhed omkring anvendelsesområdet udgør efter Danske Advokaters opfattelse et betydeligt retssikkerhedsmæssigt problem, som med lovforslaget alene vil blive udvidet til i langt større udstrækning også at gælde for såvel offentlige ordregivere som de virksomheder, der deltager i de offentlige udbud, og som kan føre til væsentlige udfordringer i forhold til den praktiske gennemførelse af offentlige udbud, jf. nedenfor.

Under de eksisterende regler falder mange udbudskontrakter uden for reguleringen, allerede fordi der ikke er tale om en "særlig økonomisk aftale". Selv hvor regelsættet kan være relevant, aktualiseres screeningsforpligtelsen i praksis sjældent, fordi den vindende tilbudsgiver som oftest er fra EU/EFTA. Med de foreslåede ændringer vil det eneste kriterie i forhold til offentlige kontrakter fremover imidlertid som anført være, om kontrakten vedrører kritisk infrastruktur.

Det øger i betydelig grad det allerede bestående behov for klarhed omkring, hvornår en kontrakt vedrører kritisk infrastruktur.

Det vil uden nærmere retningslinjer eller praksis herom være en særdeles vanskelig opgave at vurdere, hvor meget der skal til, for at en given kontrakt giver mulighed for at påvirke etableringen eller driften af kritisk infrastruktur eller i øvrigt giver en

sikkerhedstruende indsigt heri. Selv i forhold til kontrakter, som ikke umiddelbart vil være forbundet med de sikkerhedskompromitterende risici, som reglerne skal værne imod, vil det kunne være vanskeligt helt at udelukke, at kontrakten desuagtet kan være omfattet af kravet om screening.

Som et eksempel på vanskeligheden ved vurderingen kan nævnes, at regionernes udbud som regel vil vedrøre en af de funktioner, der i Anvendelsesbekendtgørelsens § 11, stk. 3, nr. 5, er defineret som kritiske samfundsfunktioner. Det vil kunne være særdeles vanskeligt i forhold til den enkelte kontrakt at vurdere, om leverandøren under den pågældende kontrakt får en sådan grad af indflydelse på eller en sådan kritisk indsigt i relation til disse funktioner, som indebærer, at kontrakten som sådan "vedrører kritisk infrastruktur". I den forbindelse bemærkes, at selv om sundhedssektoren ikke fra lovens ikrafttrædelse vil være omfattet, så forventes den på sigt at blive omfattet.

I og med at en manglende forhåndstilladelse kan have vidtgående konsekvenser for den pågældende kontrakt, vil det som rådgiver i mange tilfælde være nødvendigt ud fra et forsigtighedsprincip at anbefale en klient at ansøge om (eller stille krav om) forudgående tilladelse til at indgå en kontrakt, hvis der er blot rimelig tvivl om, hvorvidt den pågældende kontrakt kan være omfattet.

Som konkrete forslag til at bidrage til mere klarhed om, hvornår en kontrakt vedrører kritisk infrastruktur, kan Danske Advokater foreslå følgende:

- Der bør allerede med lovforslaget eller ved en samtidig ændring af Anvendelsesbekendtgørelsen fastlægges nærmere retningslinjer for vurderingen af, hvornår kontrakten vedrører kritisk infrastruktur, herunder i lyset af kontraktens art og omfang (værdi) samt graden af påvirkning af kritisk infrastruktur.
- Hvis ikke sådanne nærmere retningslinjer sikres i forbindelse med lovens ikrafttrædelse, bør de i stedet tænkes ind i forhold til den bekendtgørelse, der forventes at foreligge i løbet af år 2023 vedrørende bl.a. den nærmere afgrænsning af anvendelsesområdet for de øvrige sektorer (end energisektoren).
- Erhvervsstyrelsen bør – om nødvendigt i anonymiseret form - offentliggøre sine afgørelser vedrørende screeninger i medfør af loven. Dette med henblik på at sikre, at der opnås mere klarhed omkring de parametre, som Erhvervsstyrelsen inddrager i forbindelse med sine vurderinger af screeninger, herunder (men ikke udelukkende) i forhold til om kontrakten vedrører kritisk infrastruktur.
- Der bør fremadrettet være (bedre) mulighed for, at ordregiver kan anmode Erhvervsstyrelsen om en præ-screening af selve kontrakten, jf. det særskilte punkt herom nedenfor.
- Erhvervsstyrelsen kunne f.eks. overveje en negativ afgrænsning ved at oplyste undtagne kontrakter inden for bestemte CPV-koder. Når offentlige ordregivere afholder udbud, er de forpligtede til at angive en CPV-kode for indkøbet. Således kunne det f.eks. angives direkte, at kontrakter omfattet af CPV-kode 90900000 om rengørings- og sanitetstjenester og alle underliggende CPV-koder ikke opfylder kriteriet om, at kontrakten er "*vedrørende kritisk infrastruktur*". Tilsvarende kunne andre CPV-koder undtages ved, at det angives direkte i f.eks. en bekendtgørelse, at de ikke opfylder kriteriet om at være "*vedrørende kritisk infrastruktur*". En anden mulighed er, at Erhvervsstyrelsen laver en positiv afgrænsning af CPV-koder, som altid vil anses for at være "*vedrørende kritisk infrastruktur*".

- Der kunne også laves en "negativliste" over konkrete kontrakter/leverancer, som aldrig vil kunne anses for at give "*mulighed for at påvirke etableringen eller driften af kritisk infrastruktur eller give en sikkerhedstruende indsigt i den kritiske infrastruktur*". Det kunne f.eks. omfatte standardsoftware, aftaler i overensstemmelse med nærmere oplyste standardaftaler mv. Denne mulighed kan evt. kombineres med at Erhvervsstyrelsen anvender adgangen efter Anvendelsesbekendtgørelsens § 15, stk. 1, til at undtage standardaftaler, og at denne mulighed udvides således, at også bestemte former for offentlige kontrakter er undtaget.

Danske/europæiske virksomheder

Lovforslaget indebærer, at danske og europæiske (EU/EFTA) virksomheder vil være omfattet af kravet om screening på samme måde som virksomheder hjemmehørende i tredjelande. Dette er i sagens natur en markant ændring i forhold til de gældende regler om særlige økonomiske aftaler, hvor rent danske/europæiske virksomheder falder uden for reguleringen.

Danske Advokater anerkender, at der kan være et behov for screening også af danske/europæiske virksomheder, i det omfang de anvender underleverandører hjemmehørende i tredjelande til opfyldelse af en kontrakt om kritisk infrastruktur. Dette er således foreneligt med formålet med loven om at beskytte dansk kritisk infrastruktur særligt over for fremmede magter. I lovforslaget, side 11-12, begrundes udvidelsen af anvendelsesområde i forhold til danske/europæiske virksomheder da også netop med behovet for at screene i forhold til også danske og europæiske virksomheders brug af underleverandører fra tredjelande i relation til kontrakter vedrørende kritisk infrastruktur.

Det kan imidlertid af samme grund virke uforholdsmæssigt vidtgående, at også danske/europæiske virksomheder, der ingen hensigt har om at benytte underleverandører mv. fra tredjelande, skal være underlagt et krav om forudgående screening. Kontraktindgåelse med sådanne virksomheder vil som klart udgangspunkt være ubetænkelig.

Det foreslås derfor, at danske/europæiske virksomheder kan undtages fra kravet om forudgående screening, i det omfang de på forhånd kan erklære, at der til opfyldelse af den pågældende kontrakt ikke vil blive anvendt underleverandører eller produkter hidrørende fra tredjelande. Dette kan eventuelt kombineres med en mulighed for i undtagelsestilfælde at pålægge at ansøge om tilladelse også for sådanne tilfælde.

Betydning for gennemførelse af udbud

Det er væsentligt at have sig for øje, at den ordning, der er foreslået i udkastet til lovforslaget, vil føre til en betragtelig forøgelse af den samlede tidshorisont for gennemførelsen af en lang række offentlige udbud og vil stille en række krav til ordregiveres tilrettelæggelse af udbudsprocessen.

For kontrakter, der udbydes efter en sædvanlig procedure for offentlige udbud, som i dag ofte vil kunne gennemføres på få måneder, vil der potentielt være tale om noget nær en fordobling af den samlede udbudstidsplan, hvis vel at bemærke sagsbehandlingen kan holde sig inden for fase 1.

I den forbindelse bemærkes i øvrigt, at fristen på 45 dage for sagsbehandlingen i den simple procedure (fase 1) først vil løbe, fra Erhvervsstyrelsen har meddelt, at ansøgningen er fuldstændig, hvilket er u hensigtsmæssigt, jf. bemærkningerne vedrørende ændringerne af sagsbehandlingsreglerne nedenfor.

Screening af alle deltagere i udbud

Det følger af udkastet til lovforslag, at samtlige deltagere i udbudsprocesser efter omstændighederne kan blive omfattet af et krav om screening, jf. den foreslåede § 9 c, stk. 1:

Hvis der foreligger tvingende samfundsmæssige hensyn, kan erhvervsministeren efter anmodning fra den relevante ressortmyndighed bestemme, at alle deltagere ved et udbud af en offentlig kontrakt vedrørende kritisk infrastruktur skal ansøge Erhvervsstyrelsen om tilladelse til at indgå kontrakten.

Det forekommer dog særdeles uklart, hvordan denne bestemmelse påtænkes anvendt i praksis. Ud over for visse statslige udbud vil hverken Erhvervsministeriet eller øvrige ministerier således sædvanligvis være bekendt med, hvilke offentlige kontrakter der er på vej til at blive udbudt. Derfor vil det i hvert fald i de fleste tilfælde ikke være muligt at oplyse den pågældende ordregiver om et eventuelt behov for screening af alle deltagere, forinden udbuddet er offentliggjort. Ordregiver vil derfor som regel ikke ved sin tilrettelæggelse af udbudsprocessen have taget højde for et sådant eventuelt påbud. Hvis bestemmelsen skal forstås på den måde, at den fremrykkede screening alene vil ske i tilfælde, hvor det er ordregiver selv, der anmoder den relevante ressortminister herom, bør dette tydeliggøres i lovforslaget og/eller de tilhørende lovbemærkninger.

Det forekommer desuden uklart, hvilken betydning et eventuelt påbud om alle deltageres ansøgning forudsættes at have for udbudsprocessen, herunder om denne skal afvente Erhvervsstyrelsens godkendelse af alle deltagere, før den kan fortsætte. Det vil i sagens natur give anledning til væsentlige udfordringer i forhold til den praktiske tilrettelæggelse og gennemførelse af sådanne udbudsprocesser.

Akutte indkøbsbehov

Et særligt aspekt, der ikke ses at være taget højde for med lovforslaget, er ordregivers akutte behov. I relation til akutte behov giver fx udbudslovens § 60, stk. 5, mulighed for at forkorte tilbudsfristen helt ned til 10 dage fra opfordringen til at afgive tilbud, hvis det på grund af et "akut behov" ikke er muligt for ordregiver at overholde de sædvanlige minimumsfrister (hasteprocedure). Udbudslovens § 80, stk. 5, indeholder desuden mulighed for, at en ordregiver i særlige tilfælde kan tildele kontrakt direkte (dvs. uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse), "hvis tvingende grunde som følge af begivenheder, som ordregiveren ikke har kunnet forudse, gør det umuligt at overholde fristerne for offentlige udbud, begrænsede udbud eller udbud med forhandling". Begge proceduretyper blev eksempelvis bragt hyppigt i anvendelse under Covid 19-pandemien, herunder inden for sundhedssektoren.

Hvor betingelserne for at gennemføre et udbud efter hasteproceduren, jf. udbudslovens § 60, stk. 5, eller for at foretage en direkte tildeling efter udbudslovens § 80, stk. 5, er opfyldt, så vil ordregiver tilsvarende ikke kunne afvente en forudgående screening med en sagsbehandlingstid som den i investeringsscreeningsloven forudsatte.

Lovforslaget bør derfor facilitere, at ordregiver kan foretage de akutte indkøb, der måtte være nødvendige i henhold til ovennævnte bestemmelser, uden et krav om *forudgående* tilladelse hertil. Det bør således være muligt i sådanne særlige tilfælde at få godkendt aftaleparten efterfølgende. Alternativt kan en løsning være at have en særlig "fast track"-procedure for sådanne helt særlige tilfælde, hvor ordregiver har sikkerhed for, at der vil kunne ske en passende og hurtig behandling af ansøgningen. En sådan ordning kunne eventuelt gøre brug af foreløbige godkendelser.

Udstrækning af forpligtelsen

Det fremgår af den foreslåede § 9 b, at en ordregiver ikke må indgå "*endelig offentlig kontrakt*" [vores fremhævning], før tilladelsen foreligger.

Det er Danske Advokaters forståelse, at standstill-forpligtelsen, må skulle forstås i overensstemmelse med gennemførelsesforbuddet efter fusionskontrolreglerne således, at der er mulighed for at iværksætte visse forberedelseshandlinger i relation til kontrakten, så længe aftaleparten ikke får relevant indflydelse på den kritiske infrastruktur, forinden Erhvervsstyrelsens godkendelse foreligger. Med henblik på at skabe klarhed herover, bør denne retstilstand præciseres i forarbejderne.

Pligtsubjekt ift. ansøgning om tilladelse

Udkastet til lovforslag indebærer (på linje med den nuværende regulering), at det vil være aftaleparten, der vil forestå og være ansvarlig for at håndtere ansøgningsprocessen over for Erhvervsstyrelsen.

Efter Danske Advokaters opfattelse er der imidlertid meget, der kan tale for, at ansøgningsforpligtelsen i forhold til de omfattede offentlige kontrakter i stedet placeres hos ordregiver.

Ordregiver må således forventes mere smidigt at kunne tilrettelægge og håndtere ansøgningsprocessen som et led i udbuds-/indkøbsprocessens afvikling. Ordregiver vil (i hvert fald med tiden) blive vant til at stå for ansøgningsprocessen, hvilket også vil kunne lette sagsbehandlingen hos Erhvervsstyrelsen.

Dertil kommer, at man ved at pålægge aftaleparten ansvaret for at håndtere processen risikerer at skade konkurrencesituationen i forbindelse med offentlige udbud, herunder særligt i forhold til mindre aktørers deltagelse i udbud. Sådanne tilbudsgivere, der ikke måtte være vant til at håndtere ansøgningsprocesser, kan nemmere komme i klemme ved at skulle håndtere en sådan uvant proces. Det kan eksempelvis være, at de ikke får afleveret fyldestgørende oplysninger, hvilket risikerer at forsinke hele udbudsprocessen (yderligere). Der er derudover en risiko for, at navnlig mindre aktører, der ikke er trygge ved at have hovedansvaret for håndteringen af ansøgningsprocessen, eller som ikke kan overskue, hvilket ressourceforbrug det nærmere er forbundet med, helt vil afholde sig fra at deltage i de pågældende udbud mv. Dette vil hovedsageligt ramme mindre markedsaktører (SMV'er mv.), som der ellers sædvanligvis er et politisk ønske om at understøtte bl.a. i forbindelse med offentlige udbud.

Med aftaleparten som ansøger vil der desuden være en risiko for, at ordregiver indirekte pålægges (unødige) transaktionsomkostninger, idet ordregiver via højere tilbudspriser må ventes at komme til at betale for tilbudsgivers håndtering af en ansøgningsproces, som ordregiver ofte vil kunne have håndteret mere smidigt selv.

Eftersom screeningen retter sig mod aftaleparten, vil der naturligvis være behov for, at aftaleparten bidrager med alle relevante oplysninger og dokumentation mv. til brug for ansøgningsprocessen. Aftaleparten vil dog have en naturlig interesse i at bidrage hertil, da det vil være en forudsætning for at kunne indgå kontrakten. Ordregiver vil desuden i udbudsmaterialet kunne stille krav til, hvordan aftaleparten nærmere skal bistå i forbindelse med ansøgningsprocessen.

Endvidere kan det forhold, at det er aftaleparten, som skal forestå ansøgningen, rejse udfordringer i forhold til håndtering af konkurrencefølsomme oplysninger i tilfælde af, at aftaleparten gør brug af underleverandører, som er konkurrenter til aftaleparten.

Danske Advokater foreslår derfor, at det overvejes nærmere, om ansøgningsforpligtelsen mere hensigtsmæssigt kan placeres hos ordregiver.

Præ-screening af offentlige kontrakter

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget,¹ at Erhvervsministeriet vil overveje, om muligheden for præ-screening bør opretholdes fremover:

"Herudover vil Erhvervsministeriet overveje, om der som følge af forslaget om faseopdelte sagsbehandling vil være behov for at opretholde muligheden for præscreening efter § 6 i anvendelsesbekendtgørelsen. [sic]"

Danske Advokater vurderer, at der netop i forhold til offentlige kontrakter henses til de i øvrigt foreslåede ændringer af loven fremadrettet kun vil være et større behov for præ-screening for ordregivere.

Som nærmere omtalt ovenfor kan det således i praksis give anledning til væsentlig usikkerhed, om en offentlig kontrakt "vedrører kritisk infrastruktur" og dermed er omfattet af kravet om forudgående tilladelse, ligesom det har væsentlig betydning for ordregivers tilrettelæggelse af udbudsprocessen mv.

En mulighed for præ-screening af offentlige kontrakter vil således kunne være et væsentligt værktøj for ordregivere til at opnå sikkerhed om, hvorvidt en potentielt omfattende screeningsproces skal indtænkes i udbudsprocessen og tidsplanen mv.

Danske Advokater foreslår på den baggrund, at muligheden for præ-screening bevares og endda udvides, således at der er en vid adgang til præ-screening af offentlige kontrakter, der påtænkes udbudt.

Konsekvenserne af en efterfølgende kontrolændring over "aftaleparten"

Det foreslås i lovforslagsudkastets § 14 c, stk. 5, at den nuværende ordning, hvorefter kontrolændringer hos den tidligere godkendte enhed vil medføre en pligt til en ny ansøgning, vil blive overført til tilladelser til at indgå offentlige kontrakter.

I de tilfælde, hvor aftaleparten er en dansk enhed, og hvor kontrolskiftet derfor også kræver Erhvervsstyrelsens tilladelse efter reglerne om udenlandske investeringer, er det ikke klart, om der vil skulle indgives forskellige ansøgninger – én for selve investeringen og én (eller flere) for de enkelte offentlige kontrakter. Det bør præciseres i forarbejderne, om der kan indgives én samlet ansøgning, som omfatter både selve investeringen og eventuelle offentlige kontrakter.

Det bør desuden præciseres i enten ordlyden af § 14 c, stk. 5, eller i forarbejderne, om den pågældende tilladelse skal være opnået, før der sker et kontrolskifte over aftaleparten.

¹ Lovforslagsudkastets side 32.

Behandlingen af delkontrakter indgået ved samme udbud

Det fremgår klart af lovforslagsudkastets bemærkninger, at rammeaftaler vil blive anset for én kontrakt,² således at hver enkelt kontrakt, der indgås på rammeaftalen, ikke skal godkendes individuelt af Erhvervsstyrelsen.

Omvendt fremgår det ikke af forarbejderne, hvordan det forholder sig ved fælles udbud med indgåelse af flere kontrakter. Det kan f.eks. være den situation, at flere kommuner gennemfører et fælles udbud, som munder ud i indgåelse af kontrakter med hver enkelt kommune. Det bør angives klart i forarbejderne, om aftaleparten i denne situation kan indgive en samlet ansøgning, som gælder for alle aftalerne, eller om der skal indgives ansøgninger for hver enkelt aftale.

Faseopdelt sagsbehandling mv. - lovforslagets § 1, nr. 5, 7 og 9

Det er angivet i betragtning 15 i FDI-forordningen (for. 2019/452), at "*De væsentlige elementer i regelsættet for medlemsstaternes screening af udenlandske direkte investeringer bør fastlægges, således at investorerne, Kommissionen og de øvrige medlemsstater kan få indblik i, hvordan sådanne investeringer vil kunne blive screenet. Disse elementer bør som minimum omfatte tidsfrister for screeningen og muligheden for, at udenlandske investorer kan klage over screeningafgørelserne.*" [vores fremhævning]. Videre er det et direkte krav efter FDI-forordningens artikel 3, stk. 2, at EU's medlemsstaters "*Regler og procedurer vedrørende screeningsmekanismer, herunder relevante tidsfrister, skal være gennemsigtige (...)*" og efter artikel 3, stk. 3 er det et krav, at EU's medlemsstater under deres screeningsmekanismer anvender tidsfrister.

Investeringscreeningsloven som vedtaget ses ikke at overholde disse minimumskrav i FDI-forordningen, da der ingen frist er fastsat for (i) Erhvervsstyrelsens yderligere undersøgelser, (ii) fristforlængelse i tilfælde af tilsagn eller (iii) for Erhvervsministeriets sagsbehandling.

Lovudkastet indebærer, at den nuværende sagsbehandlingsproces for ansøgninger om tilladelse efter investeringscreeningslovens §§ 5 eller 7, såvel som anmeldelser efter investeringscreeningslovens § 12, ophæves og erstattes med en ny faseopdelt sagsbehandlingsproces som gælder ens for både ansøgninger om tilladelser og anmeldelser.

Det fremgår af den foreslåede § 14 a, at Erhvervsstyrelsen senest 45 kalenderdage efter modtagelse af en fuldstændig ansøgning/anmeldelse meddeler ansøgeren/anmelderen, om ansøgningen/anmeldelsen kan tillades eller godkendes efter screening i fase 1, eller om Erhvervsstyrelsen har besluttet at indlede en nærmere undersøgelse af ansøgningen/anmeldelsen i en fase 2 screening.

Ved indledningen af en fase 2 screening skal ansøger/anmelder efter anmodning fremsende supplerende materiale til Erhvervsstyrelsen. Senest 125 kalenderdage efter at Erhvervsstyrelsen har oplyst ansøger/anmelder, at de supplerende oplysninger er fuldstændige, meddeler Erhvervsstyrelsen, om ansøgningen/anmeldelsen kan tillades eller godkendes, om der er behov for, at ansøger/anmelder afgiver tilsagn om afbødende foranstaltninger, herunder reviderede tilsagn om vilkår efter § 16, stk. 1, eller om ansøgningen/anmeldelsen skal forelægges for erhvervsministeren efter § 32, stk. 1, 2. pkt.

² Lovforslagsudkastet, side 58.

Danske Advokater er positivt indstillet over for muligheden for, at flere sager potentielt kan afsluttes i fase 1 med mindre bebyrdende dokumentationskrav og samtidig afsluttes hurtigere.

Dog synes den foreslåede sagsbehandlingsproces fortsat ikke at overholde minimumskravene i FDI-forordningen, da der ingen frist er fastsat for (i) Erhvervsstyrelsens yderligere undersøgelser, (ii) fristforlængelse i tilfælde af tilsagn eller (iii) for Erhvervsministeriets sagsbehandling.

Det bemærkes, at der ingen retsvirkning er knyttet op på Erhvervsstyrelsens manglende overholdelse af fristerne hverken i fase 1 eller fase 2. Det er uhensigtsmæssigt, at en lovbunden frist kan overskrides, uden at det indebærer nogen konsekvenser.

Derudover bemærker Danske Advokater, at det under de nugældende sagsbehandlingsregler for frivillige anmeldelser under § 13, stk. 4, kan betragtes som en afgørelse om godkendelse af investeringen, hvis Erhvervsstyrelsen ikke inden for 60 hverdage efter tidspunktet for anmeldelsen har givet den udenlandske investor underretning efter § 12, stk. 1, medmindre Erhvervsstyrelsen har givet meddelelse om, at anmeldelsen ikke kan behandles på det foreliggende grundlag efter § 12, stk. 3, eller den udenlandske investor har anmodet om en længere frist efter § 12, stk. 2. Dette betyder de facto, at lovforslaget forringer retstilstanden for frivillige anmeldelser, idet konsekvensen for Erhvervsstyrelsens overskridelse af de foreslåede frister for sagsbehandlingen er fjernet.

Danske Advokater foreslår, at det ligesom inden for fusionsområdet bør føre til en automatisk tilladelse eller godkendelse, hvis Erhvervsstyrelsen ikke inden for fase 1 (45 kalenderdage) har meddelt, at der er grundlag for at indlede fase 2. Endvidere bør der fastsættes klare regler for fristforlængelser i tilfælde af tilsagn, f.eks. tilsvarende konkurrencelovens regler.

Af den gældende investeringsscreeningslovs § 8, stk. 1, fremgår det, at

"Senest 60 hverdage efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning om tilladelse efter §§ 5 eller 7 meddeler Erhvervsstyrelsen, om den udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale kan tillades efter § 9, stk. 1 eller 2, eller skal forelægges for erhvervsministeren efter § 32, stk. 1. Fristen i 1. pkt. kan forlænges til 90 hverdage, hvis ansøgningen kræver nærmere undersøgelse, eller hvis den udenlandske investor afgiver tilsagn om afbødende foranstaltninger, herunder reviderede tilsagn, efter § 16. Fristen kan forlænges yderligere efter anmodning fra den udenlandske investor." (vores fremhævning)

Det følger således af lovens ordlyd, at fristen for Erhvervsstyrelsens behandling af ansøgningen løber fra det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen har modtaget den fulde dokumentation fra ansøgeren. På trods heraf er det Erhvervsstyrelsens praksis, at fristen først løber fra det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen har erklæret ansøgningen for fuldstændig, hvilket efter praksis kan ske på et betydeligt senere tidspunkt end fremsendelsen.

Dette er uhensigtsmæssigt, da den enkelte ansøger eller anmelder ikke har kontrol over eller indflydelse på, hvor lang tid der forløber fra fremsendelsen af den fuldstændige anmeldelse til Erhvervsstyrelsens erklæring om, at anmeldelsen er fuldstændig. Sagsbehandlingstiderne vil således de facto være længere end de foreslåede 45 og 125 dage.

I flere situationer har danske advokatvirksomheder, der bistår klienter med håndtering af FDI-relaterede forhold, oplevet at indsende en ansøgning/anmeldelse til Erhvervsstyrelsen på dag 1 for derefter at modtage en mail på dag 7 om at: "Erhvervsstyrelsen skal hermed bekræfte modtagelsen af en fuldstændig ansøgning indsendt på vegne af [investor] og går fra d.d. i gang med at behandle ansøgningen, jf. fristerne i investeringsscreeningslovens § 8, stk. 1.". Dermed regner Erhvervsstyrelsen ikke fristerne fra det tidspunkt hvor Erhvervsstyrelsen reelt har haft en fuldstændig ansøgning/anmeldelse i hænde hvilket er u hensigtsmæssigt og unødigt forlænger sagsbehandlingstiden.

Lovforslagsudkastet synes at rette op på uoverensstemmelsen mellem lovens ordlyd og den administrative praksis ved i den foreslåede § 14 a, at angive følgende:

"Stk. 2. Senest 45 dage efter at Erhvervsstyrelsen har oplyst ansøger eller anmelder om, at en ansøgning eller anmeldelse efter stk. 1 er fuldstændig, meddeler Erhvervsstyrelsen, om ansøgningen eller anmeldelsen kan tillades eller godkendes efter screening i fase 1, jf. § 14 c. stk. 1, eller om Erhvervsstyrelsen har besluttet at indlede en nærmere undersøgelse af ansøgningen eller anmeldelsen i en fase 2 screening, jf. stk. 3.

[...]

Stk. 4. Senest 125 dage efter at Erhvervsstyrelsen har oplyst ansøger eller anmelder, at de supplerende oplysninger efter stk. 3, er fuldstændige, meddeler Erhvervsstyrelsen, om ansøgningen eller anmeldelsen kan tillades eller godkendes, om der er behov for, at ansøger eller anmelder afgiver tilsagn om afbødende foranstaltninger, herunder reviderede tilsagn om vilkår efter § 16, stk. 1, eller om ansøgningen eller anmeldelsen skal forelægges for erhvervsministeren efter § 32, stk. 1" (vores fremhævninger)

Danske Advokater foreslår, at fristerne skal løbe fra Erhvervsstyrelsens modtagelse af fuldstændigt materiale og ikke fra det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen meddeler, at materialet er fyldestgørende. Derudover foreslår vi, at der ligesom efter konkurrencereglerne, jf. bekendtgørelsen om anmeldelse af fusioner, indsættes en frist for Erhvervsstyrelsen på 10 dage til at erklære ansøgningen for endelig. Ved evt. indledning af fase 2 bør fristen løbe fra det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen meddeler, at fasen indledes (forudsat investor overholder rimelige og af Erhvervsstyrelsen fastsatte frister for fremsendelse af supplerende dokumentation).

Hvis ovenstående ændringer af ordlyden på trods af ovenstående bemærkninger gennemføres, bør der under alle omstændigheder gennemføres en ændring i lovforslagsudkastets bemærkninger. Heraf fremgår nemlig, på trods af den foreslåede ordlyd, at tidsfristen regnes fra *modtagelsen* af den fuldstændigt oplyste ansøgning eller anmeldelse.³ Andre steder i lovbemærkningerne er det, i overensstemmelse med bestemmelsens ordlyd, angivet, at fristerne regnes fra det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen oplyser om fuldstændigheden.⁴

³ Lovforslagsudkastets side 30.

⁴ Lovforslagsudkastets side 65.

Lovens ikrafttræden - lovforslagets § 3

Det foreslås med lovudkastet, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, dog ikke før udbud iværksat inden lovens ikrafttræden som er underlagt de hidtil gældende regler. Idet de foreslåede ændringer af loven medfører, at ansøgninger/anmeldelser skal indsendes på en ny blanket end den nuværende offentliggjorte blanket, medfører det praktiske udfordringer for ansøgerne/anmelderne og dermed erhvervslivet. Der vil være situationer, hvor parter har udarbejdet en ansøgning/anmeldelse på baggrund af den nuværende blanket og ikke når at indsende den før ikrafttrædelsestidspunktet og derfor bliver nødt til at udfylde den nye blanket på ny.

Derudover undtager ikrafttrædelsestidspunktet alene udbud, som er iværksat inden lovens ikrafttræden, og ikke klassiske investeringer eller særlige økonomiske aftaler, og derfor vil samtlige ansøgninger/anmeldelser, som er indsendt forud for lovens ikrafttræden, være ugyldige og skal indsendes på ny på den nye blanket efter den nuværende foreslåede ordlyd. Det er naturligvis uhensigtsmæssigt, bebyrdende og ikke transparent for de parter, som har indsendt en ansøgning/anmeldelse forud for lovens ikrafttræden, at de ikke kan være sikre på at deres ansøgning/anmeldelse bliver behandlet på det grundlag, den er indsendt på.

Danske Advokater foreslår, at samtlige ansøgninger/anmeldelser indsendt i henhold til investeringsscreeningsloven forud for ændringslovens ikrafttræden vil være undtaget for ikrafttræden som foreslået i lovudkastets § 3, og at de i stedet behandles efter de nugældende regler.

For at parterne, som er omfattet af investeringsscreeningsloven både i nuværende udformning og som foreslået i ændringsloven, kan indrette sig efter reglerne, opfordrer Danske Advokater til, at Erhvervsstyrelsen hurtigst muligt og senest 14 dage forud for lovens ikrafttræden udsender den nye blanket, som skal benyttes til fase 1 screeninger.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser:

Lovforslagets § 1, nr. 3, om definitioner

Omfattede ordregivere

Af lovforslagets § 1, nr. 3, fremgår blandt andet, at "ordregiver" ved investeringsscreeningslovens § 4, nr. 9, vil være defineret som "statslige, regionale og kommunale myndigheder, offentligretlige organer og sammenslutninger af en eller flere af disse myndigheder eller et eller flere af disse offentligretlige organer samt statslige selskaber".

I bemærkningerne til lovforslaget, side 53, anføres i relation hertil bl.a. følgende:

*"Hensigten med bestemmelsen er at sikre, at enhver myndighed, statsligt selskab m.v., der indgår en kontrakt, der vedrører kritisk infrastruktur, er omfattet af loven. Den foreslåede definition lægger sig tæt op ad definitionen af ordregivere i udbudslovens § 24, nr. 28, idet den foreslåede definition i nr. 9 desuden fastsætter, at **statslige selskaber, uanset om selskaberne er helt eller delvist***

statsejet, anses for ordregivere efter investeringsscreeningsloven.”
[vores fremhævning]

Danske Advokater forstår, at hensigten med definitionen er at indføre en bred definition, som sikrer, at "enhver myndighed, statsligt selskab m.v., der indgår en kontrakt, der vedrører kritisk infrastruktur, er omfattet af loven."

I det lys giver den foreslåede definition særligt anledning til to bemærkninger:

1. Hvad menes med "statslige selskaber"?
2. I hvilket omfang er private virksomheder uden noget offentligt ejerskab omfattet?

1. Statslige selskaber

Der findes Danske Advokater bekendt ikke nogen definition af "statslige selskaber". I selskabslovens § 5, nr. 33, findes dog en definition af "*Statslige aktieselskaber*". Det er Danske Advokaters forståelse, at "*Statslige selskaber*" dækker over noget andet end "*Statslige aktieselskaber*", da den definition ikke foreslås anvendt i investeringsscreeningsloven.

Det følger af anmærkning 1 til Tabel 1.2 i *Statens selskaber 2018* fra juni 2018, at "*Statslige aktieselskaber er defineret som aktieselskaber med statslig ejerandel på over 50 pct.*" I *Statens selskaber 2018* er som Tabel 1.3 angivet "*Hovedtal for øvrige selskaber med statslig ejerandel for 2017*". I disse selskaber, som blandt andet omfatter Air Greenland A/S, Københavns Lufthavn A/S, Metroselskabet I/S, PostNord AB, SAS AB og Udviklingselskabet By & Havn I/S, ejer staten altså mindre end halvdelen af ejerandelene, og de er derfor ikke omfattet af definitionen af "*Statslige aktieselskaber*".

Der findes 10 selvstændige offentlige virksomheder (SOV), som er en særlig selskabsform, men det er Danske Advokaters forståelse, at "*statslige selskaber*" er bredere end alene selvstændige offentlige virksomheder.

Det bør angives klart i forarbejderne, om det er intentionen, at "*statslige selskaber*" skal omfatte alle selskaber med blot et minimalt statsligt ejerskab (således at f.eks. også Udviklingselskabet By & Havn I/S, hvoraf staten alene ejer 5 pct., vil være omfattet).

2. Betydningen for private virksomheder uden noget offentligt ejerskab med særlige eller eksklusive rettigheder

Som angivet i ovenstående citat fra bemærkningerne i lovforslagsudkastet er det "*Hensigten med [definitionen af "ordregiver"] at sikre, at enhver myndighed, statsligt selskab m.v., der indgår en kontrakt, der vedrører kritisk infrastruktur, er omfattet af loven.*"

Danske Advokater noterer sig, at det videre fremgår af lovforslagsudkastet, at "*der kan fastsættes nærmere regler om at medtage andre ordregivere, end hvad der følger af lovforslagets § 4, nr. 9*".

Det bemærkes, at forsyningsvirksomhedsdirektivets definition af "ordregivende enheder", jf. artikel 4, stk. 1, omfatter

"1. Med henblik på dette direktiv er ordregivende enheder, der:

- a) er **ordregivende myndigheder** eller **offentlige virksomheder**, og som udøver en af de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 8-14
- b) hvis de ikke er ordregivende myndigheder eller offentlige virksomheder, udøver en eller flere af de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 8-14, og råder over **særlige eller eksklusive rettigheder**, der er meddelt af en kompetent myndighed i en medlemsstat." (Vores fremhævninger)

Det er Danske Advokaters forståelse af definitionen af "ordregiver" i lovforslagsudkastet, at alle de ordregivende enheder, som vil være omfattet af forsyningsvirksomhedsdirektivet som "ordregivende myndigheder" og "offentlige virksomheder", også omfattes af "ordregiver" i lovforslagsudkastet, og at alle øvrige ordregivende enheder omfattet af forsyningsvirksomhedsdirektivet ikke vil blive anset for ordregivere efter lovforslagsudkastet.

Den foreslåede definition af "ordregiver" i lovforslagsudkastet omfatter således ikke de private virksomheder, som alene omfattes af forsyningsvirksomhedsdirektivet, fordi de har "særlige eller eksklusive rettigheder", jf. forsyningsvirksomhedsdirektivets artikel 4, stk. 1, litra b, jf. artikel. 4, stk. 3.

Det afgørende i lovforslagsudkastets bemærkninger for så vidt angår definitionen af "ordregiver" synes således at være, at der er et element af offentligt (statsligt, regionalt eller kommunalt) ejerskab over den pågældende enhed, hvad enten der er tale om en myndighed, et offentligretligt organ eller et selskab.

De ordregivende enheder, som alene omfattes af forsyningsvirksomhedsdirektivet i kraft af artikel 4, stk. 1, litra b, jf. artikel. 4, stk. 3, vil netop ikke have noget offentligt ejerskab, men vil være private virksomheder, som har opnået en særlig eller eksklusiv rettighed. Disse selskaber vil have en særlig rettighed i forhold til en konkret forsyningsaktivitet, jf. forsyningsvirksomhedsdirektivets artikel 8-14. Disse selskaber vil derfor ofte være aktive inden for netop kritisk infrastruktur, og når hensigten med den foreslåede revision netop er "at sikre, at enhver myndighed, statsligt selskab m.v., der indgår en kontrakt, der vedrører kritisk infrastruktur, er omfattet af loven", bør det klart fremgå, at sådanne private selskaber ikke er omfattet af den foreslåede ordning om tilladelse til offentlige kontrakter, jf. lovforslagsudkastets foreslåede kapitel 2 a.

For at undgå tvivl bør det klart fremgå, at sådanne selskaber ikke vil være omfattet af "ordregiver", jf. den foreslåede § 4, nr. 9 og kapitel 2 a.

Af lovforslagets § 1, nr. 3, fremgår videre, at "offentlig kontrakt" ved investeringsscreeningslovens § 4, nr. 10, vil være defineret som "enhver anlægs-, leverandør-, drifts-, service- eller koncessionsaftale, der indgås med en ordregiver efter kapitel 2 a". I bemærkningerne til lovforslaget, side 53-54, anføres bl.a. følgende:

"Det bemærkes, at offentlige kontrakter er defineret i udbudslovens § 24, nr. 24, som "gensidigt bebyrdende kontrakter, der indgås skriftligt mellem en eller flere økonomiske aktører og en eller flere ordregivere, og som vedrører udførelse af bygge- og anlægsarbejder eller levering af varer eller tjenesteydelser". Offentlige kontrakter, der indgås efter udbudsloven, vil dermed være omfattet af investeringscreeningsloven, hvis aftalen vedrører kritisk infrastruktur. Det bemærkes dog, at den foreslåede definition af offentlige kontrakter i lovforslagets § 4, nr. 10, dækker over en bredere kategori af offentlige kontrakter, end kontrakter omfattet af udbudsloven f.eks. også koncessionsaftaler."

Hertil bemærkes, at det forekommer uklart, hvorfor definitionen af begrebet "offentlig kontrakt" skal afvige så væsentligt fra udbudslovens definition, som lovforslaget lægger op til. Selv om koncessionsaftaler også skal være omfattet, kunne dette blot anføres i forlængelse af den definition, der i øvrigt findes i udbudslovens § 24, nr. 24. "Offentlig kontrakt" kunne således blot defineres som "en koncessionsaftale eller en kontrakt, som vedrører udførelse af bygge- og anlægsarbejder eller levering af varer eller tjenesteydelser, og som indgås med en ordregiver efter kapitel 2 a."

En så afvigende definition i de to respektive regelsæt, der ellers er forudsat at have et tæt samspil, kan give anledning til spørgsmål om, hvorvidt "anlægs-, leverandør-, drifts-, service-"aftaler dækker over andet end "kontrakter [...] som vedrører udførelse af bygge- og anlægsarbejder eller levering af varer eller tjenesteydelser", jf. udbudslovens ordlyd. Det synes ikke umiddelbart at være tilfældet, jf. også bemærkningerne ovenfor, men en eventuel uklarhed herom synes unødvendig.

Sproglige forhold

Nedenfor er nævnt sproglige forhold, som bør korrigeres i lovforslagsudkastet forinden fremsættelse og i bekendtgørelsen forinden kundgørelse.

Det angives på side 65 i lovforslagsudkastet, at "For at gøre bestemmelserne i kapitel 3 a mere læsbare foreslås det at anvende "ansøger" og "anmelder" som samlebetegnelser." På trods heraf angives i bunden af side 65, at "Fristen på 45 dage regnes fra det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen erklærer og meddeler anmoder eller anmelder, at ansøgningen eller anmeldelsen er fuldstændig" (vores fremhævning). Anmoder bør retteligt ændres til "ansøger".

Øverst på side 67 i lovforslagsudkastet angives, at "Det bemærkes, at overskridelse af fristerne i stk. 2 og 3 vil være uden retsvirkning". Der bør retteligt henvises til stk. 2 og 4, da de pågældende frister fremgår af den foreslåede § 14 a, stk. 2 og 4.

I udkastet til *Bekendtgørelse om håndhævelse af sanktioner vedrørende offentlige kontrakter udstedt ved Rådets forordning (EU) 2022/576 af 8. april 2022 om ændring af Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine* er i § 7 angivet, at "Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen underretter de øvrige medlemsstater og EU-Kommissionen om alle tilladelser, jf. § 3, stk. 2, senest to uger efter meddelelse af tilladelsen." Institutionen hedder retteligt Europa-Kommissionen,⁵ og EU-Kommissionen bør derfor rettes til "Europa-Kommissionen".

⁵ [Traktaten om Den Europæiske Union](#) (TEU) artikel 13, stk. 1 og f.eks. også omtalen af "Europa-Kommissionen" i [Rådets forordning \(EU\) 2022/576 af 8. april 2022 om ændring af Rådets forordning \(EU\) nr. 833/2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine](#).

Afsluttende bemærkninger:

Danske Advokater takker for muligheden for at afgive hørings svar, og vi står altid gerne til rådighed for uddybende spørgsmål eller dialog.

Med venlig hilsen

Nikoline Sneholt
Juridisk konsulent
nsn@danskeadvokater.dk